

עת"א 46673/02/16 - יהונתן מאיר גזית נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

05 אפריל 2016

עת"א 46673-02-16 גזית נ' ועדת השחרורים

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת מיכל ברנט

כב' השופטת דפנה בלסמן קדראי

העותר יהונתן מאיר גזית

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאי כוחו עו"ד אלי כהן ועו"ד גל בורשטיין

אין הופעה לב"כ המשיב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה שנת מאסר בגין אינוס קטינה שטרם מלאו לה 14 וביצוע מעשים מגונים באותה קטינה נושא ת"פ 11252-12-13 (בית משפט מחוזי מרכז-לוד) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 18.2.16 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית רש"א שהוצגה בפניה ובפניו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפניו כי שגתה הוועדה כאשר התייחסה לחוות דעת המרכז להערכת מסוכנות באשר להתייחסותו של העותר לעבירות נושא מאסרו, למרות שקבע כי העותר אינו סובל מסטייה מינית מסוג פדופיליה ומשיכתו לקטינה הייתה על רקע מאפייני אישיותו הילדותיים.

ב"כ העותר טוען כי אין לזקוף לחובתו של העותר את העובדה שלא קיבל כל טיפול בתקופת מאסרו, שכן הוא ביקש לקבל טיפול כזה והדבר נמנע ממנו רק בשל יתרת מאסרו הקצרה.

עמוד 1

משכך הם פני הדברים, הרי הפניית העותר לרש"א תאפשר התחלת מתן טיפול הולם, בפרט כאשר מדובר בתוכנית שאמורה להשתרע על שנה, כאשר יתרת מאסרו של העותר עד לשחרורו המלא עומדת על 4 חודשים.

המשיב מתנגד לשחרורו של העותר על תנאי וטוען בכתב התשובה כי עד כה לא עבר העותר כל הליך טיפולי ולאור האמור בחוות דעת רש"א, המתבססת על חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות באשר להתייחסותו של העותר לעבירות נושא מאסרו ולמטרות הטיפול שהוא זקוק לו, אין מקום לשחרורו על תנאי גם בתנאי התוכנית השיקומית של רש"א.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי הנימוק העיקרי בגללו דחתה את בקשת העותר לשחרור על תנאי נעוץ באמור בחוות דעת מב"ן, אשר נדרשת לצורך שחרורו של העותר ממאסר ובהערכת המסוכנות שנערכה לו.

הוועדה לא התעלמה מכך שעל פי חוות דעת הגורמים המקצועיים העותר אינו סובל מסטייה מינית מסוג פדופיליה ומסבירה את הרקע לביצוע מעשיו נושא מאסרו. עם זאת, קובעות חוות הדעת כי העותר מבטא עמדה הגנתית, רצופת טעויות חשיבה, וממזער מחומרת מעשיו על רקע קושי להכיר בחלקי התנהגותו ואישיותו הכוחנית ובאשר לבקשתו לקבל טיפול, התרשמו הגורמים המקצועיים שהעותר כלל אינו מודע למטרות הטיפול וכיצד אלה קשורות למעשיו ולאישיותו.

משכך הם פני הדברים, אין תמה שמב"ן העריך את מסוכנותו המינית של העותר כבינונית עד נמוכה ואין תמה על התמיהה שהביעה הוועדה באשר לבסיס לחוות דעת רש"א ווועדת שע"מ והשאלה כיצד ניתן להניח שתוכנית השיקום המונע שהוכנה לעותר על ידי הגורמים הנ"ל תצליח נותרה ללא פתרון.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה סבירה, שלקחה בחשבון את כל השיקולים הראויים הנדרשים לשחרורו של העותר על תנאי, ואנו דוחים את העתירה.

#6<

ניתן והודע היום, כ"ו אדר ב' תשע"ו (5 אפריל 2016) במעמד ב"כ העותר והעותר.

**דפנה בלטמן קדראי ,
שופטת**

מיכל ברנט, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**